

Regioonide Komitee arvamus „Seadusliku majanduse kaitse pakett”

(2012/C 391/14)

REGIOONIDE KOMITEE

- tunneb heameelt Euroopa Komisjoni ettepanekutest, milles ühendatakse sidusalt seadusandlikud meetmed ja elluviidavad strateegiad, et tagada tõhusalt ja kiiresti seadusliku majanduse kaitse;
- toetab komisjoni algatusi, mille eesmärk on ennetada selliseid ebaterveid tavaid nagu näiteks huvide konflikt, soosimine ja korrupsioon, kriminaliseerides käitumisviise, mille eest mõned riigid ikka veel karistust ei määra ja mis takistavad vaba juurdepääsu riigihangetele;
- toetab seda, et kasutusele võetaks uus hindamismehhanism – tulevane ELi korrupsioonivastane aruanne, mida avaldatakse alates 2013. aastast iga kahe aasta tagant;
- peab positiivseks direktiivi ettepanekut kriminaaltulu arestimise ja konfiskeerimise kohta ELis, kuna need on vältimatud vahendid globaalse majanduse kaitsmiseks, tagades, et kuritegevus ei tasuks end ära ja et ebaausal teel omandatud varast ei saadaks kunagi tulu;
- kiidab heaks Stockholmi programmi loogika, mille kohaselt tasub pigem muuta ELi toimimise lepingu artiklil 83 põhinevad miinimumeeskirjad kohustuslikuks (sh laiendatud konfiskeerimisvolitused ja konfiskeerimine tulu väärtuse ulatuses, konfiskeerimine kolmandatelt isikutelt ja konfiskeerimine ilma süüdimõistva otsuseta) kui püüda parandada ELi praegust mehhanismi, millel puudub tegelik mõjuvõim;
- palub, et liikmesriigid näeksid ette osa kuritegelikelt organisatsioonidelt konfiskeeritud tulu tagastamise kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele (pärast seaduslike restitutsiooninõuete täitmist), kuna just omavalitsused on piirkondade sotsiaalset korda rikkuvate kuritegelike organisatsioonide esmased ohvrid. Samuti on nad parimal positsioonil selleks, et võtta kohalikke meetmeid kuritegevuse sügavate põhjuste väljajuurimiseks. See on üks viis näidata riigiasutuste tegevust positiivses valguses ja luua toetav süsteem, mis ühendab valitud esindajaid, kodanikuühiskonda ja perekondi;
- julgustab kohalikke valitud esindajaid allkirjastama oma ametiaja alguses eetikakoodeksi pealkirjaga „obliti privatorum, publica curate” („Unustage eraasjad, hoolitsege avalike asjade eest”), mis aitaks luua ja säilitada usalduslikku suhet kodanike ja nende valitsejate vahel;
- ärgitab valitud esindajaid esitama sõltumatule riigiasutusele deklaratsiooni oma vara ja kaubanduslike või ärihuvide kohta.

Pearaportöör	Christophe ROUILLON (FR/PES), Coulaines'i linnapea
Viitedokumendid	Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv kriminaaltulu arestimise ja konfiskeerimise kohta Euroopa Liidus COM(2012) 85 final Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Euroopa Liidu finantshuvide kaitse kriminaalõiguse ja haldusjuurdluste abil. Terviklik poliitika maksumaksjate raha kaitseks” COM(2011) 293 final Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele „Võitlus korruptsiooniga Euroopa Liidus” COM(2011) 308 final Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, milles käsitletakse liidu finantshuve kahjustava pettuse vastast võitlust kriminaalõiguse abil COM(2012) 363 final

I. POLIITILISED SOOVITUSED

REGIOONIDE KOMITEE

Üldised märkused

1. täheldab, et korruptsioon, organiseeritud kuritegevus ja pettus tekitavad Euroopa Liidule tohutut kahju. Nende nähtuste tõttu kaotatakse valitsusvälise organisatsiooni Transparency International andmetel aastas 120 miljardit eurot ehk 1 % ELi SKP-st. Ebaseaduslik majandus viib riigid veel enam võlgadesse, pidurdab riigiasutuste tegevust kriisi vastu võitlemisel, vähendab investeringute taset, soodustab kapitali väljavoolu ja kaotab kodanike usalduse oma esindajate ja institutsioonide vastu;

2. tuletab meelde, et Lissaboni leping andis ELile täiendavad vahendid piiriülese kuritegevuse vastu võitlemiseks: Eurojusti ülesannete määratlemine, võimalus luua Euroopa Prokuratuur (ELi toimimise lepingu artiklid 85 ja 86) ning sätted, mis on seotud ELi finantshuvide kaitsmisega pettuse ja mis tahes muu kuritegevuse eest (ELi toimimise lepingu artikli 310 lõige 6 ja artikkel 325);

3. märgib, et Eurobaromeetri hinnangul on 75 % eurooplastest arvamisel, et korruptsioon on liikmesriikide jaoks tõsine probleem;

4. täheldab, et kriminaaltulu konfiskeerimist ja arestimist peetakse tõhusateks vahenditeks võitluses organiseeritud kuritegevuse tõsiste vormide vastu ning need on tõstetud ELi tasandil strateegilisteks prioriteetideks;

5. leiab, et ELi huvide kaitse eeldab, et eelkõige ELi sotsiaalfondide, ühtekuuluvuspoliitika ja ühise põllumajanduspoliitika jaoks antud toetuste järelevalvet parandatakse, kuna pettused võivad seada kahtluse alla selliste integreeritud ELi tegevuspoliitikate õigustatuse, mis on mõeldud piirkondade toetuseks;

6. rõhutab, et kohalikul tasandil on organiseeritud kuritegevus võtnud sihikule kohalike omavalitsusüksuste otsustajad seoses riigihangete, avalike teenuste kontsessioonide, ehituslubade või kaubanduslitsentsidega;

7. täheldab, et organiseeritud kuritegevuse tüübid, nagu näiteks uimasti- ja inimkaubandus, seavad püsivalt ohtu avaliku korra, rahvatervise ja sotsiaalse ühtekuuluvuse;

8. tuletab meelde, et rakendades ELi maksupoliitikat näiliselt seaduslikult ja kohati väga innovaatilisel viisil, nagu see oli süsinikdioksiidimaksu puhul, riisuvad ja nõrgestavad kuritegelikud organisatsioonid ELi liikmesriike ja samuti kohalikke või piirkondlikke omavalitsusi;

9. rõhutab, et eriti muret tekitab on korruptsioon spordis (kihlveopettused, altkäemaksud suurte võistluste korraldajate valikul, salajased komisjonitasud mängijate siirdumisel teise võistkonda jne), kuna see on vastuolus miljonite harrastajate ja vabatahtlike humanistlike väärtustega;

10. leiab, et kohalikud omavalitsused, kes edendavad kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat poliitikat, on seadusliku majanduse kaitsmisel kesksed toimijad;

11. juhib tähelepanu sellele, et ELi kehtivad õigusaktid seoses pettuste ja korruptsiooni vastu võitlemisega ning kriminaaltulu konfiskeerimisega on ebapiisavad;

Pettusevastane võitlus

12. võtab teadmiseks, et oma teises aruandes 1995. aasta ELi finantshuvide kaitse konventsiooni rakendamise kohta (COM(2008) 77) jõuab komisjon järeldusele, et ainult viis liikmesriiki on võtnud „kõik” konventsiooni „piisavaks” rakendamiseks vajalikud meetmed

Korruptsioonivastane võitlus

13. avaldab kahetsust, et raamotsust 2003/568/JSK, milles määratletakse nii altkäemaksu andmine kui ka võtmine erasektoris rikkumisena ja milles kehtestatakse eeskirjad juriidiliste isikute vastutuse kohta, ei ole veel üle võetud;

14. taunib, et teatud liikmesriigid ei ole ikka veel ratifitseerinud Euroopa Nõukogu, ÜRO ja OECD rahvusvahelisi kriminaalõiguse konventsioone;

Kriminaaltulu arestimine ja konfiskeerimine

15. märgib vajakajäämisi selle valdkonna viie raamotsuse ülevõtmisel:

— raamotsus 2005/212/JSK, mis võimaldab konfiskeerimist tulu väärtuse ulatuses ja laiendatud konfiskeerimist, võeti enamikus liikmesriikides vastu vaid osaliselt;

— ehkki raamotsuses 2003/577/JSK kehtestatakse tulu arestimise otsuste vastastikuse tunnustamise põhimõte, on komisjon saanud kahjuks väga vähe teavet selle rakendamise kohta;

— raamotsust 2006/783/JSK, milles kehtestatakse konfiskeerimisotsuste vastastikune tunnustamine, ei ole kohandatud vastavalt raamotsuses 2005/212/JSK sätestatud laiendatud konfiskeerimise vabatahtlikele eeskirjadele. Lisaks kehtib raamotsus 2006/783/JSK ainult sellistele konfiskeerimisotsustele, mis on tehtud kriminaalmenetlustes ja mitte tsiviilmenetlustes, mida kasutatakse aga üha rohkem;

— nõukogu otsust 2007/845/JSK, milles käsitletakse koostööd kriminaaltulu jälitamise talituste vahel ja kohustatakse liikmesriike selliseid talitusi looma, et võimaldada nendevahelist koostööd ja hõlbustada kriminaaltulu jälitamist, ei ole kõigis liikmesriikides ellu viidud;

16. tunneb heameelt Euroopa Komisjoni ettepanekutest, milles ühendatakse sidusalt seadusandlikud meetmed ja elluviidavad strateegiad, et tagada tõhusalt ja kiiresti seadusliku majanduse kaitse;

17. tuletab meelde, et selle valdkonna seadusandlike meetmete õiguslikud alused on sätestatud ELi toimimise lepingu artiklites 82, 83, artikli 310 lõikes 6 ja artiklis 325;

18. peab väga tähtsaks ELi avalike vahendite kaitset pettuse ja omastamise vastu, ent samas juhib tähelepanu sellele, et subsidiaarsuse ja tõhususe põhjustel on ELi seadusandlikud aktid kriminaalõiguse valdkonnas mõttekad vaid niivõrd, kui nende abil on võimalik kõrvaldada konkreetseid tuvastatud puudusi liikmesriikide õiguskaitsealastes tavades;

19. kiidab heaks selliste süütegude nagu pettus ja avaliku sektori vahendite omastamine määratlemise *ELi tasandil*;

20. toetab komisjoni algatusi, mille eesmärk on ennetada selliseid ebaterveid tavasid nagu näiteks huvide konflikt, soosimine ja korruptsioon, kriminaliseerides käitumisviise, mille eest mõned riigid ikka veel karistust ei määra ja mis takistavad vaba juurdepääsu riigihangetele;⁽¹⁾

21. kiidab heaks maksumaksjate raha kaitsmisele suunatud OLAFi reformi suunised:

— *de minimis* eeskiri, mille kohaselt peab OLAF seadma prioriteediks tõsiseid pettusi käsitlevad juurdlused;

— haldusjuurdluste järelevalve kohustus; siiani ei olnud liikmesriikidel siduvat kohustust võtta pärast OLAFi juurdlust järelmeetmeid, ent edaspidi peavad nad OLAFit nende toimikute osas võetud järelmeetmetest vähemalt teavitama;

22. on väga rahul korruptsioonivastasele võitlusele ELis antud poliitilise hooga ja komisjoni üldise lähenemisviisiga selles küsimuses;

23. toetab seda, et kasutusele võetakse uus hindamismehhanism – tulevane ELi korruptsioonivastane aruanne, mida avaldatakse alates 2013. aastast iga kahe aasta tagant;

24. toetab komisjoni ettepanekut kohandada juba olemasolevate mehhanismidega, näiteks OECD või Euroopa Nõukogu omadega;

25. juhib siiski komisjoni tähelepanu vajadusele õppida kiiresti sellest ülemaailmsest mehhanismist, mis põhineb vastastikusel usaldusel riikide vahel, ja tuletab meelde, et seadusandlus on vajalik positiivsete tegutsemisviiside kohustuslikuks muutmiseks kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 83;

26. on väga rahul komisjoni kõikehõlmava lähenemisviisiga, milles on pööratud tähelepanu ka ELi ettevõtete raamatupidamis- ja auditi standarditele;

⁽¹⁾ COM(2007) 328 final ja COM(2011) 309 final. Aruandes leiti, et vaid üheksa liikmesriiki (Belgia, Bulgaaria, Iirimaa, Küpros, Portugal, Prantsusmaa, Soome, Tšehhi Vabariik ja Ühendkuningriik) on üle võtnud kõik korruptsiooni süütekoosseisu tunnused, mis on määratletud 2003. aasta raamotsuses.

27. peab positiivseks direktiivi ettepanekut kriminaaltulu arestimise ja konfiskeerimise kohta ELis, kuna need on vältimatud vahendid globaalse majanduse kaitsmiseks, tagades, et kuritegevus ei tasuks end ära ja et ebaausal teel omandatud varast ei saadaks kunagi tulu;

28. kiidab heaks Stockholmi programmi loogika, mille kohaselt tasub pigem muuta ELi toimimise lepingu artiklil 83 põhinevad miinimumeeskirjad kohustuslikuks (sh laiendatud konfiskeerimisvõlutused ja konfiskeerimine tulu väärtuse ulatuses, konfiskeerimine kolmandatelt isikutelt ja konfiskeerimine ilma süüdimõistva otsuseta) kui püüda parandada ELi praegust mehhanismi, millel puudub tegelik mõjuvõim;

29. toetab direktiivi ettepanekut selles osas, et see põhineb varasemates raamotsustes juba määratletud õiguslikel sätetel ja kontseptsioonidel kriminaaltulu ja -vahendite konfiskeerimise kohta ja kriminaaltuluga võrdse väärtusega vara konfiskeerimise kohta;

30. peab positiivseks ka seda, et ettepanekusse on lisatud sätted, mis võimaldavad väga ulatuslikult laiendada kriminaaltulu mõistet (tulu uuestikasutamine õiguste või omandi kujul) ja konfiskeerida vara ajutiselt kuni otsuse langetamiseni;

31. **laiendatud konfiskeerimisvõlutuste** osas kiidab komitee heaks selle, et riikidele 2005. aasta raamotsuses jäetud võimalused kaotatakse, ja leiab, et seeläbi parandatakse kehtivaid laiendatud konfiskeerimisvõlutuste sätteid, ent peab vajalikuks parandada artikli 4 lõiget 1, mis on liiga ebatäpne. Laiendatud konfiskeerimisvõlutuste puhul on õigusakti eesmärk võimaldada konfiskeerimist suuremas ulatuses kui kuritegevuse otsene tulu just nimelt seetõttu, et kuriteo ja potentsiaalselt konfiskeeritava vara või õiguste vahel on eeldatavasti seos. Komitee soovib, et konkreetseid fakte, mille alusel kohus oma otsuse langetab, näitlikustataks näiteks vara väärtuse ja seaduslike sissetulekute ebaproportsionaalsuse abil. See on kõige sagedasem näide konkreetsetest faktidest ning väärivad esiletõstmist ka seepärast, et kõnealuse isiku ülesanne on tõestada, et vara või õigused, mida soovitakse konfiskeerida, ei kujuta endast kuriteo otsest tulu, vaid on pärit muudest, seaduslikest allikatest.

32. tervitab võimalust **konfiskeerida kolmandatelt isikutelt**, kuna kurjategijad ei registreeri vara või õigusi kunagi enda nimele. Komitee tuleb meelde, et kolmandad isikud, kelle ülesanne on kriminaaltulu peita või taaskasutada, on väga sageli juriidilised isikud, kuna kuritegelikud organisatsioonid kasutavad juba ammu väga keerulisi õiguslikke viise vara konfiskeerimise vältimiseks. Sellest tulenevalt ärgitab komitee tungival laiendamata juriidiliste isikute kriminaalvastutuse põhimõtet ja lisama mõiste „tegelik kasusaaja”.

33. soovib samuti lisada kõnealusesse ettepanekusse sätte, mis võimaldaks käsitada kolmandat isikut käitumas tegeliku omaniku ja/või ainsa majandusliku kasusaajana. Tõendusmater-

jalina võiks kasutada näiteks järgmist: juriidilise isiku juhtimine isiklikel eesmärkidel kas õiguslikult või faktiliselt, vara rahastamine, vara kasutusse andmine ilma rahalise tasuta jne. See kontseptsioon, mis on väga tuntud näiteks Luksemburgis, võimaldab arretereida ettevõtte tegeliku kasusaaja ja täiendab seega juriidilise isiku vastutuse põhimõtet;

34. väljendab kahtlusi seoses konfiskeerimisega ilma süüdimõistva otsuseta, kuna enamikus liikmesriikides on konfiskeerimine karistus, mis on seotud kriminaalkuriteos süüdimõistmisega. Lisaks põhineb konfiskeerimine ilma süüdimõistva otsuseta *tsiviilmenetlustel* ega kuulu viidatud õigusliku aluse alla: kõnealune ettepanek tugineb sõnaselgelt ELi toimimise lepingu artikli 82 lõikele 2, milles käsitletakse karistusi ainult *kriminaalmenetluste* puhul. Samuti õhnestab see õigustraditsioone teatud riikides, näiteks Prantsusmaal, kus omandiõigus tugineb põhi-seadusele;

35. märgib, et konfiskeerimine ilma süüdimõistva otsuseta ei ole kooskõlas ka ELi toimimise lepingu artikli 83 lõikega 1, milles täpsustatakse, et Euroopa Parlament ja nõukogu võivad „*kehtestada miinimumeeskirjad kuriteokoosseisude ja karistuste määratlemiseks eriti ohtlike, piiriülese mõõtmega kuriteoliikide puhul*”;

36. teeb ettepaneku kasutada kriminaalõiguslikke lahendusi, et jõuda arestimise ja konfiskeerimise õiguses võrdväärse tõhususe tasemeni, tuginedes ennast juba tõestanud kriminaalõiguse sätetele;

37. tuleb sellega seoses meelde, et tsiviilkorras toimuv konfiskeerimine põhineb rahapesuvastase töökonna kolmandal soovitusel, millega ärgitatakse riike võtma konfiskeerimisemeid ilma kriminaalkorras süüdimõistmist nõudmata. Samas soovitusel lisatakse, et riigid võivad võtta ka meetmeid, mis kohustavad kuriteo oletatavat toimepanijat esitama tõendeid potentsiaalselt konfiskeerimisele kuuluva vara seadusliku päritolu kohta. Eesmärk tundub siinkohal olevat tagada ilma süüdimõistva kohtuotsuseta konfiskeerimise peamine eelis – tõendamiskoormise ülekandmine. Sama tulemuseni võidakse ka jõuda, kui nõ põhjendamata vara omamine või suutmatuse vara päritolu põhjendada muudetakse uueks kuriteoks. (Vt näiteks Prantsusmaa kriminaalkodeksi uue artikli 321 lõige 6, mille kohaselt on üldiselt karistatav see, kui isik ei suuda põhjendada oma eluviisile vastavat vara või tõendada vara päritolu juhul, kui see isik on korrapärastes suhetes kurjategijatega, kellele on määratud vähemalt viie aasta pikkune vangistus). Nii saavutatakse ka taotletav tõendamiskoormise ülekandmine;

38. vastavalt subsidiaarsuse põhimõttele peab kõnealune ettepanek seega jätma riikidele valiku, kas kehtestada või mitte konfiskeerimine ilma süüdimõistva kohtuotsuseta, seda aga tingimusel, et nad suudavad tõestada, et nende õigusaktid on sama tõhusad ja et nad ei ole vastu vastastikuse tunnustamise põhimõttele;

39. väljendab kergemaid kahtlusi seoses liiga üksikasjalike tagatiste andmisega kriminaaltulu arestimise ja konfiskeerimise eri faasides, kuna see võib halvata vara arestimise ja konfiskeerimise uue õigusliku aluse ELis;

40. rõhutab sellegipoolest, et vaja on luua Euroopa Prokuratuur ja tugevdada kohe politsei- ja kohtustruktuure, mis tegelevad organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemisega liikmesriikides;

41. on seisukohal, et Euroopa Prokuratuuri loomine võib aidata saavutada suurema tõhususe OLAFi reformimisel;

42. leiab, et korruptsiooni ja mõjukate finants- ja poliitiliste toimijate piiriülestes kriminaalvõrgustikes osalemist käsitlevad finantsjuurdrlused oleksid tõhusamad ja kindlamad, kui neid teostaks Euroopa Prokuratuur;

43. märgib, et Eurojusti arendamine Euroopa Prokuratuuri alusena, andes talle volitused kriminaaljuurdrluste algatamiseks vähemalt juhtudel, kui ELi huvid on tõsiselt ohus, ja võimaluse käivitada kohtulik uurimine, on tõhus vahend vältimaks sedalaadi olukordi, mis on välja toodud käesolevas arvamuses käsitletavas komisjoni teatistes finantshuvide kaitse kohta (COM(2011) 29 final). Komitee soovib meelde tuletada, et ELi toimimise lepingu artiklites 85 ja 86 sätestatakse selline areng, mis on vajalik finantskriisi ja tõsiste kuritegude topeltväljakutsele vastamiseks;

44. leiab, et koos sellise kavaga peaks komisjon esmajärjekorras välja töötama ja ellu viima ELi ühtse finantsuurijate koolituse;

45. on seisukohal, et väärkäitumisest teatajate kaitsmine kättemaksu eest on korruptsioonivastase võitluse poliitika oluline koostisosa, niisamuti nagu organiseeritud kuritegevuse vastase võitluse puhul. Selles osas on ELi õigusraamistik praegu aga ebavõrdne. Seepärast suhtubki komitee väga positiivselt komisjoni algatusesse, mille eesmärk on kaitsta väärkäitumisest teatajaid;

Kohalike omavalitsuste osatähtsuse suurendamine korruptsiooni ja organiseeritud kuritegevuse vastu võitlemisel

46. palub, et liikmesriigid näeksid ette osa kuritegelikelt organisatsioonidelt konfiskeeritud tulu tagastamise kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele (pärast seaduslike restitutsiooninõuete täitmist), kuna just omavalitsused on piirkondade sotsiaalset korda rikkuvate kuritegelike organisatsioonide esmased ohvrid. Samuti on nad parimal positsioonil selleks, et võtta kohalikke meetmeid kuritegevuse sügavate põhjuste väljajuurimiseks. Sellist põhimõtet rakendatakse juba Itaalias, kus kolmandik

12 000 konfiskeeritud hoonest kas loovutati või anti nende müügist saadud tulu kohalikele omavalitsustele sotsiaalmeetmete tarbeks. See on üks viis näidata riigiasutuste tegevust positiivses valguses ja luua toetav süsteem, mis ühendab valitud esindajaid, kodanikuühiskonda ja perekondi;

47. julgustab kohalikke valitud esindajaid allkirjastama oma ametiaja alguses eetikakoodeksi pealkirjaga „obliti privatorum, publica curate“ („Unustage eraasjad, hoolitsege avalike asjade eest“), mis aitaks luua ja säilitada usalduslikku suhet kodanike ja nende valitsejate vahel. Selles hartas määratletakse erapooletuse põhimõtted (mis tahes huvide konflikti keelustamine, erakutsete tagasilükkamine füüsilistelt või juriidilistelt isikutelt, kelle tegevus on seotud omavalitsusega, üle 150 euro maksvate kingituste loovutamine riigile, mitte tegutsemine perekonnaliikmete nimel jne) ja aususe põhimõtted (omavalitsuse raha mitte kasutamine isiklikel eesmärkidel või valimiskampaaniateks, riigiteenistuja eeskirjade järgimine jne);

48. ärgitab valitud esindajaid esitama sõltumatule riigiasutusele deklaratsiooni oma vara ja kaubanduslike või ärihuvide kohta;

49. julgustab riike korraldama valimiskampaaniate avaliku rahastamise ja keelama juriidiliste isikute annetused ning kehtestama eeskirjad kohalikele valitud esindajatele, mis tagaksid nende majandusliku sõltumatuse;

50. kutsub üles võitlema tõhusalt korruptsioonist ja organiseeritud kuritegevusest saadud raha pesu vastu maksuparadiisides;

51. ärgitab riike looma aususe põhimõtte kuritarvitamise ennetamiseks ja avastamiseks tõeliseid vahendeid, nagu näiteks teenused korruptsioonivastaste mehhanismide hindamiseks ning riigihangete ja avalike teenuste allhangete järelevalve;

52. taotleb Euroopa platvormi loomist kohalike heade tavade tutvustamiseks seoses korruptsiooni ja organiseeritud kuritegevuse vastase võitlusega, konfiskeeritud kriminaaltulu tagastamisega ning korruptsiooni ja organiseeritud kuritegevuse vastase võitluse Euroopa foorumite loomist;

53. soovib kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel tagada, et nende toetused tippsportlastele ja professionaalsetele spordiklubidele juhinevad eetilistest kohustustest ja rangest finantsalastest läbipaistvusest;

54. teeb ettepaneku, et Regioonide Komitee määraks vaatleja Euroopa Parlamendi korruptsiooni tõkestavasse erikomisjoni ja Euroopa Nõukogu korruptsioonivastasesse riikide ühendusse (GRECO);

55. laiendab arutelu valitsemise ja halduse heade tavade üle, et lisada seadusliku majanduse kaitse naabruspoliitikasse partnerriikidega, kes on ARLEMi (Euroopa ja Vahemere piirkonna riikide kohalike ja piirkondlike omavalitsuste assamblee) ja CORLEAPi (idapartnerluse riikide kohalike ja piirkondlike omavalitsuste konverents) liikmed.

Brüssel, 10. oktoober 2012

Regioonide Komitee
president

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
